

Stephan Wung-Sung de Fønss' prædiken 2. pinsedag

Taler

Stephan Wung-Sung de Fønss
Præst

Dato

9. juni 2025

Sted

Lyngby Folkepark

Omstændigheder

Gudstjenesten var en såkaldt 'Pinsegudstjeneste i det fri' og blev holdt udendørs i Lyngby Folkepark.

Prædikentekster

Salmernes Bog 104,24-30
Johannesevangeliet 3,16-21

1 Kære alle jer, der har fundet vej hertil i dag!

I går havde hele den kristne kirke fødselsdag.

5 For det var pinsedag.

På den tid – for mange, mange år siden – var disciplene samlet i et hus.

Og ud af det blå lød fra himlen en sønderrivende og øredøvende lyd.

10

Tunger – som af ild – viste sig for deltagerne – og dalede bagefter ned og satte sig på dem.

Og de blev fyldt af Helligånden.

15

Menneskerne begyndte at tale på tværs af sprog og grænser – og noget nyt tog for alvor sin begyndelse.

Helligåndens komme blev startskuddet til den kristne kirkes grundlæggelse –
20 det er derfor, at vi siger, at det er kirkens fødselsdag.

Beruset af gårsdagens hellige *spiritus* – som ånd hedder på latin.

En slags åndelig champagneprop sprang – og kristendommens historie

begyndte for alvor.

Som med alle gode og store fester, så må vi tage det søde med det sure.

30 Og det sure med det søde.

Dagen derpå kan være noget af en bet at komme igennem.

35 For de fleste af os ville det være mest oplagt at rulle persiennen ned, trække gardinerne for og tænde for Netflix, mens vi venter på Wolt.

Tømmermændene banker på.

40 Sådan er det efter en fest, hvor man både har fået i pose og sæk.

I dag er det altså anden pinsedag.

Og måske kender du følelsen:

45 Efter festen kommer stilheden.

Efter begejstringen – eftertanken.

50 Tømmermændene banker måske ikke på med hovedpine – i bogstavelig forstand – men med spørgsmålet:

Hvad var det egentlig, vi fejrede?

55 Hvad er det, at vi markerer?

Og hvad betyder pinse – for os i dag?

60 For hvis Gud har sendt sin Ånd, hvis noget nyt virkelig begyndte – så burde vi vel kunne mærke det?

Se det?

Høre det?

65

Eller hvad?

På sådan en tømmermændsdag, så kan det være, at bondeangeren ængster os.

70

Vi taber pusten, får åndenød og føler os åndeløse – og åndløse.

Hvor vi tænker, at nu bør vi gøre dét og dét.

Såsom at finde støvsugeren frem.

75

Og suge skidtet ud.

På engelsk hedder en støvsuger en *vacuum-cleaner*.

80

Den gør brug af begrebet vakuum – hvor den suger luften ud.

Et vakuum på dansk kan i – overført betydning – indebære, at vi er i en venteposition.

85

Lidt ligesom vi kan gøre det her på anden pinsedag.

Selvom vakuum kan være nyttigt i mange sammenhænge, så er vakuum lidt et billede på vores egen tid.

90

Den tid – vi er i – er blevet sådan lidt vakuummeret – vakuumpakket.

Luften er suget ud – ånden er suget ud.

For vi mærker det jo ikke kun i os selv.

95

Den åndløshed, vi taler om, har også fået tag i verden omkring os.

Der er steder, hvor luften føles kvalt.

100

Hvor sandheden bliver kvalt under slogans og propaganda.

Det mærker de måske særligt i Los Angeles i disse timer.

105 “*Make America Great Again*” – siger nogen.

Men ofte lyder det mere som “*Make America Fear Again*”.

I Gaza og Ukraine kvæles håbet mellem murbrokker og missiler.

110

Ord som fred og retfærdighed har mistet deres stemme.

I Rusland fængsles dem, der tør sige sandheden – ligesom de bliver de mange andre steder i verden.

115

Og i vores eget Europa bliver ånden pustet ud af den, der søger ly i mørket og mødes af kolde mure.

Migranter, minoriteter – og mange andre.

120

Alle dem – der ikke passer ind i det rigtige format – bliver skubbet ud i stilheden.

Det er, som om verden har lukket sig om sig selv.

125

Som en vakuumpakket bevidsthed.

Der ikke tør mærke, hvad det vil sige at være menneske med andre.

130 Men pinsen er Guds svar på åndløsheden.

Pinsens budskab er ikke: “Tag dig sammen.”

Det er: “Tag imod.”

135

For Gud sender sin Ånd – og der skabes liv.

I det tomme, i det trætte, i det lukkede.

140 “Du gør jorden ny,” siger salmen.

Ikke ved menneskets kraft, men ved Ånden.

145 Ikke ved slogans og systemer, men ved kærlighed og sandhed.

Og midt i al den åndløshed –
midt i mørket, midt i vakuummet –
så sender Gud sin Ånd.

150

Ikke for at vi skal gemme os bag lukkede døre.

Ikke for at vi skal trække gardinerne for og vente på, at det går over.

155 Men for at vi skal rejse os – og være med til at gøre verden ny.

Pinsen er ikke kun noget, der skete i Jerusalem for 2000 år siden.

160 Den sker, hver gang et menneske vover at elske – dér, hvor det ville være lettere
at tie.

Den sker, hver gang nogen nægter at bøje sig for hadet –
men i stedet vælger kærlighedens krævende vej.

165 Den sker, når vi bruger vores stemme – ikke til at skælde ud, men til at sige
sandheden med mod og mildhed.

For det er dét, Ånden gør:

170 Den giver os ikke magt – men mod.
Den giver os ikke kontrol – men kærlighed.
Den gør os ikke overlegne – men levende.

175 Lyset, som kom til verden – og som mennesker dengang som nu forsøger at
slukke – det lyser stadig.

Ikke med blink, projektører og spotlys – men som et åndedrag, der tænder liv,
hvor vi troede, alt var slukket.

180 Så må Guds Ånd også finde vej til dig.

Til dig, som er træt.
Til dig, som er vred.
185 Til dig, som føler dig tom.

Må Ånden give dig mod til at stå fast.

Kærlighed til at bære med.
190 Og håb til at gå videre.

For Gud gør jorden ny.

195 Og det begynder, når vi tør lade Ånden leve i os – og lede os.

AMEN

Kilde
200 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
205 2. pinsedag, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/stephan-wung-sung-de-fonss-praediken-2-pinsedag>

210

215